

A. F. TEIXIDÓ: «AL CDS LI QUEDEN VUIT ANYS DE FER D'OPOSICIÓ»

«El nacionalisme és un projecte vell i acabat»

—**¿A** què fa referència el lema «per anar més lluny»?

—«Catalunya ha d'anar més lluny» ha estat el lema del congrés del CDS, però no serà el lema de la campanya, que tindrà un altre eslògan. La Catalunya que ha d'anar més lluny és la que ha de jugar una paper determinat a Espanya, i la crítica fonamental que fem al govern Pujol és haver unilateralitzat la voluntat política dels catalans. La tradició de la Catalunya que vol liderar tot un procés a Europa no té correspondència amb un país que busca una relació amb la resta de les comunitats autònomes d'una manera instrumental. Així, Catalunya no pot anar més lluny, i des de la Catalunya que nosaltres defensem, una Catalunya profundament autonomista però no nacionalista, entenc que sí.

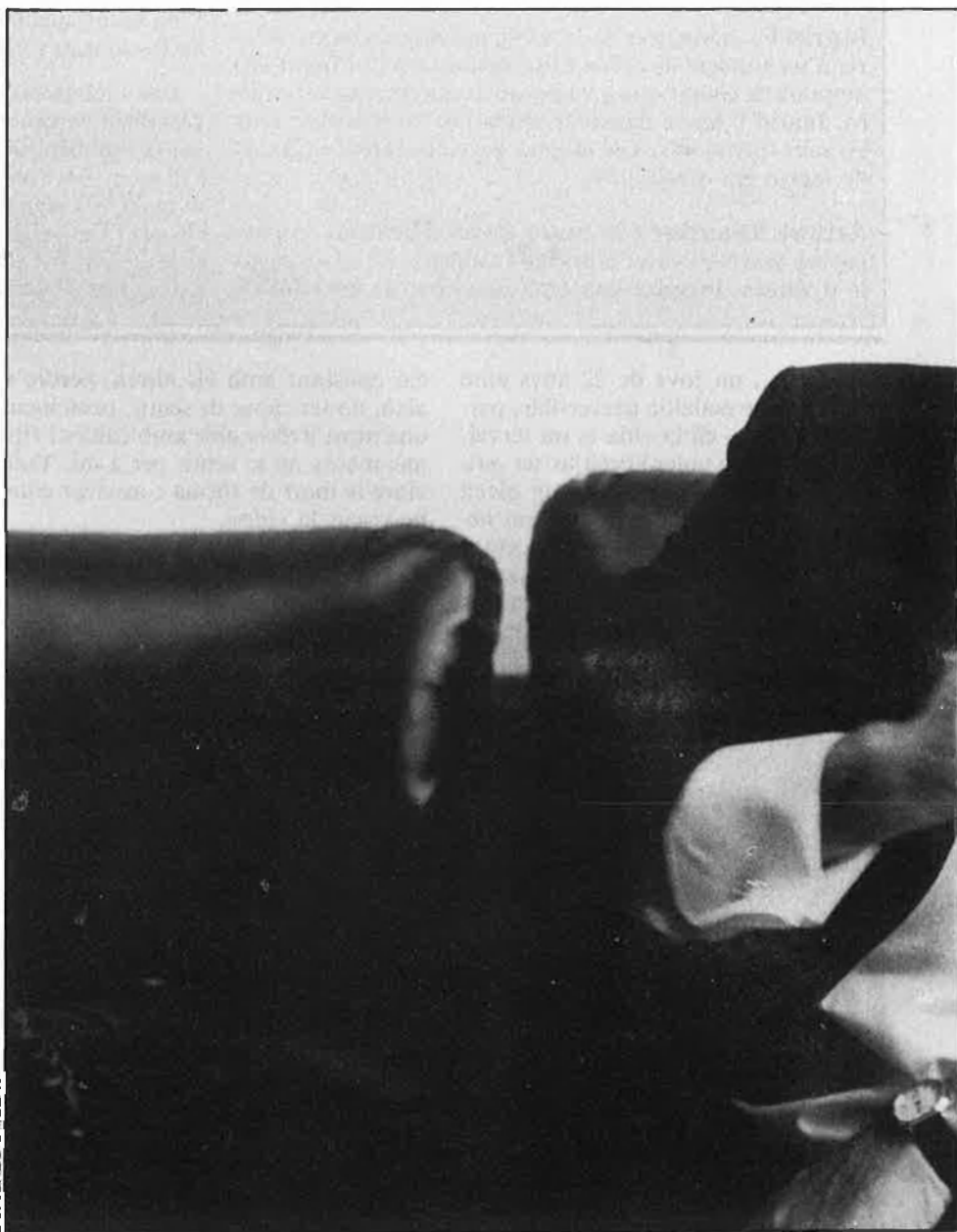
—*El secretariat general del seu partit, Caso, deia l'altre dia al club Siglo XXI, que els partits nacionalistes i regionalistes no tenen sentit avui dia, i que les seves reivindicacions són obsoletes. ¿Fins a quin punt subscriu vostè aquestes afirmacions i les aplica al context català?*

—Jo crec que mentre un partit tingui ressò i tingui militants, té sentit. Una altra cosa és que el seu plantejament ideològic respongui a un partit de finals del segle XX, i això ja crec que no. El nacionalisme ha servit en un moment determinat a l'Europa occidental del segle XIX i, en el segle XX, a determinats països del Tercer Món. Però ara i aquí un nacionalisme de tipus idealista, fichteà, poc servei pot fer a la societat... és obsolet, en aquest sentit. Hi ha explicacions polítiques, econòmiques i psicològiques sobre les causes de l'impressionant creixement dels partits nacionalistes i regionalistes dels últims anys. Curiosament, sempre és la dreta qui encapçala aquests moviments, tot i que hi ha partits a l'esquerra que es reclamen nacionalistes, però no amb la mateixa virulència amb què ho fan els partits de dreta. La dreta, i ara ja no parlo per Convergència tant com pels partits regionalistes de la resta de l'estat, ha descobert el nacionalisme fa sis o set anys.

—*Però, ¿com avalua, doncs, el fet que a Catalunya no sigui un, sinó els*

Primer candidat en la llista del Centro Democrático Social a les pròximes eleccions autonòmiques, Antoni Fernández Teixidó aspira a aconseguir un grup parlamentari propi a les Corts catalanes, un grup que, segons explica en aquesta entrevista, jugarà el paper d'oposició al govern que isca escollit.

Fúlvia Nicolàs

DOMÈNEC UJIBET

quatre partits més importants, els que s'anomenen nacionalistes?

—Ho respecto molt, allà ells. Al nostre projecte el nacionalisme no ocupa el lloc que té en els altres partits, tot i que reconeixem la realitat històrica, cultural, lingüística i política del que és Catalunya com a nació. Nosaltres entenem que un partit modern incardinat en la realitat europea i que pensa en el segle XXI ha de saber que el nacionalisme és un projecte vell i acabat. Ser català i nacionalista no té res a veure. Jo sempre he lluitat per les llibertats de Catalunya i les d'Espanya, he parlat en català, i no sóc nacionalista ni crec que calgui ser-ho.

—En un moment en què quasi totes les forces polítiques catalanes qüestionen el sistema autonòmic tal com ha funcionat i es plantegen la reforma de

DO. JÈNE C. UMBERT

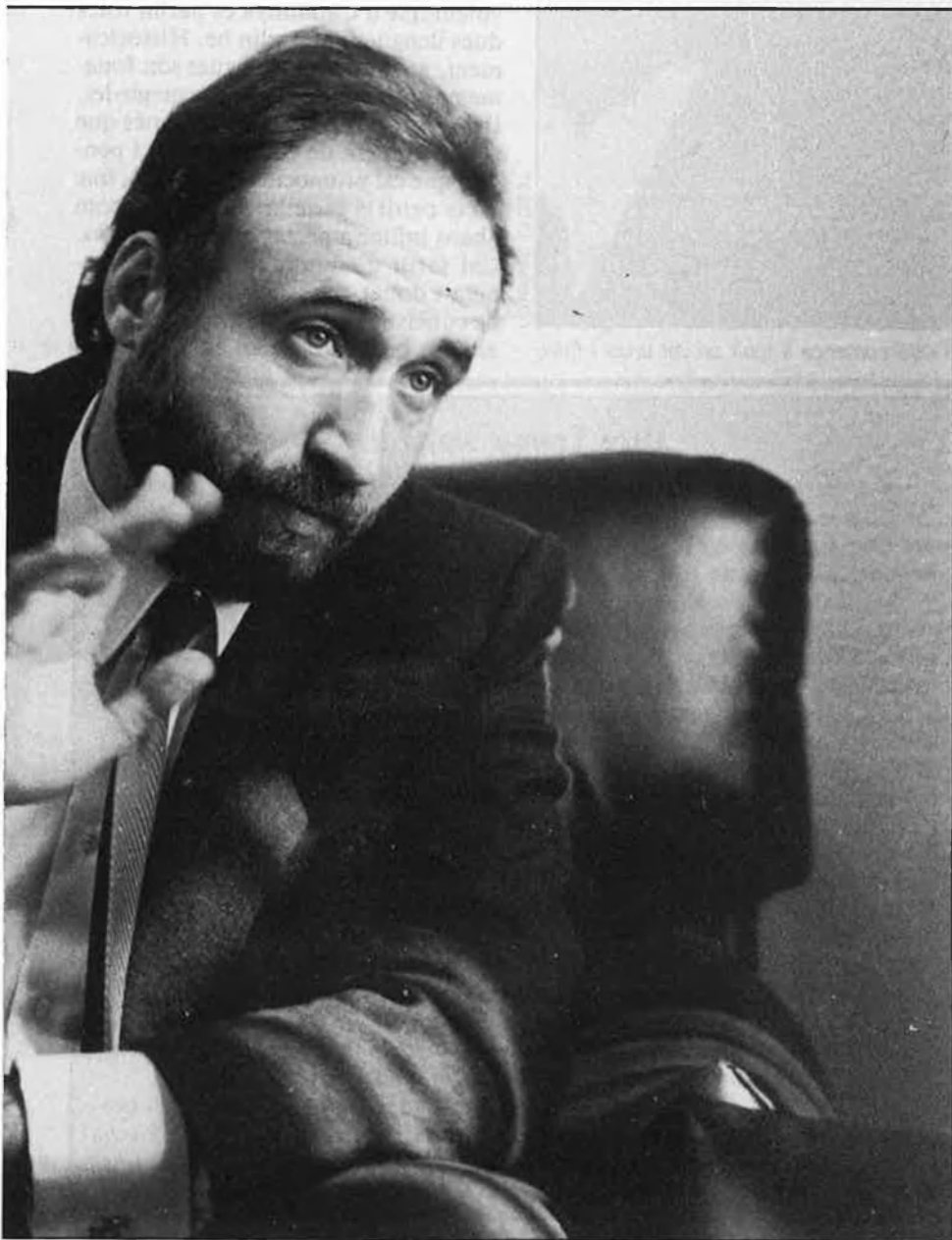
«Els partits regionalistes de dreta han descobert el nacionalisme fa sis o set anys».

l'estatut, ¿quina és la postura del CDS?

—Nosaltres mantenim que el text estatutari no s'ha complert en la seva totalitat, i per tant l'Estatut de Sau ha perdut part del seu esperit. El que cal és fer-lo complir i que recuperi el seu esperit, i això a la llarga indubtablement pot implicar una reforma de l'estatut, una revisió que està prevista constitucionalment i que pot arribar a implicar la mateixa Carta Magna. Res d'això no ens espanta, però creiem que el que cal és fer-lo complir en tota la seva potencialitat.

—¿Quina crítica fan de la gestió de l'actual govern de la Generalitat?

—Aquest govern ha rebutjat encapçalar el procés que pertocava a Catalunya en aquesta situació històrica irrepetible, que era posar-se al front de l'estat de les autonomies, fer de cap de colla. El nacionalisme català ha renunciat a fer avançar Catalunya com a país i en canvi s'ha dedicat a organitzar operacions insostenibles de dubtosa rendibilitat política, com l'operació Roca. D'altra banda, és lamentable que el govern de Convergència descobreixi ara que durant aquests vuit anys no s'ha preocupat prou de les dones, els vells, els joves, els marginats, els maricons —amb tots els respectes—... ha anat perdent tota la sensibilitat social. S'ha construït una administració absolutament fidel, repartida entre persones de la seva confiança, s'ha fet una televisió absolutament fidel, ha monopolitzat la vida política catalana entorn de Convergèn-

cia i Unió, i ha pretès ocupar tot el teixit social de Catalunya, tot. Això divideix i enfronta els catalans, i els seus responsables en són el govern de Pujol i l'oposició, una oposició que no ha fet cap acció destacable d'oposició durant tota la legislatura.

—Partint de l'extraparlamentarisme i amb un sonat fracàs electoral a les passades municipals, el CDS aspira ara a constituir grup propi al Parlament de Catalunya, amb un mínim de cinc diputats. ¿Que els fa pensar que ara sí que obtindran els vots necessaris? ¿D'on sortiran?

—Només que repetíssim el mal resultat de les municipals ja tindriem tres o quatre diputats... El CDS comença a tenir un vot propi i fidel, i el que ara és important és definir bé el programa, fer una bona campanya electoral i seguir construint el partit. Pel que fa als vots, crec que tenim tres procedències: una que és pròpia, que està entorn del vot obtingut a les municipals, molt clar i definit; el vot del centrisme tradicional a Catalunya, que ara pot haver anat a CiU, o a l'abstenció, a AP, o fins i tot al PSC, a l'espera que hi tornés a haver un partit de centre; i després, un sector procedent del vot socialista que ha fet balanç de la gestió del PSOE a l'estat i del PSC aquí, com a oposició. Finalment, penso que també podem comptar amb una part del vot de Convergència, el més cosmopolita, el més modern i viatjat, que entén que és necessari un projecte com el nostre.

—¿Ha trobat el suport financer de les classes empresarials i professionals catalanes?

—Encara no han tingut temps, de donar-nos-el, però ja ho faran. Nosaltres funcionem amb els diners que l'estat atorga al partit a través de la llei de finançament dels partits polítics, i de les quotes dels nostres militants. No som un partit aficionat a gastar més del que té, aspirem a ser autosuficients.

—¿Fins a quin punt viu aquest partit de les rendes polítiques acumulades per Adolfo Suárez durant la transició?

—Nosaltres parlem poc del passat, i Suárez encara menys. Tothom, no tan sols el CDS, reconeix la seva tasca durant la transició, i els seus actius polítics no pertanyen tan sols al passat. Ha construït, partint de dos diputats, un partit que ara en té vint-i-tres, i 52.000 militants, i 5.000 regidors, i tres presidents de parlaments autonòmics, i governa Canàries... També la tasca del seu grup parlamentari a Madrid i la política de pactes del CDS després de les

DOMÈNEC UMBERT

El CDS comença a tenir un vot propi i fidel.

passades eleccions, renunciant a càrrecs importants en funció del seu projecte i programa polític, han estat apreciades i valorades pels ciutadans.

—¿També a Catalunya faran el paper d'oposició, si guanyen prou parlamentaris per intervenir amb força?

—Em sembla que aquesta és la nostra tasca els pròxims vuit anys. Ja governarem, però jo ara sempre dic que estem entrenant un partit per vuit anys d'oposició.

—Alianza Popular centrarà la seva campanya, sembla, en la defensa dels drets dels castellanoparlants i dels sectors més espanyolistes de la societat catalana. ¿Quina és la postura del CDS davant aquesta qüestió?

—Nosaltres estem decididament en favor de la normalització lingüística, volem que a Catalunya es parlin totes dues llengües i es parlin bé. Històricament, aquestes dues llengües són fonamentals i cal difondre-les i protegir-les. Per nosaltres la llengua no és més que un instrument de comunicació, i penso que cal promocionar el català, que no es perdi el castellà, i començar com abans millor a parlar anglès i francès. Cal sortir d'aquesta discussió permanent i donar per entès que tothom ha de conèixer i parlar el català. I això no es fa a bufetades, com és evident. □

Una frase sobre:

—La desaparició de les diputacions i l'organització comarcal: Estem per la modificació de la Llei d'Organització Territorial, i estem per cinc diputacions locals: Barcelona, Tarragona, Lleida, Girona i Manresa, com a síntesi de tots els ens comarcals.

—L'existència o la continuïtat de la Corporació Metropolitana de Barcelona: Estaríem a favor de reenganxar el que nosaltres anomenem la Corporació Metropolitana o la Comarca Metropolitana de Barcelona, i amb les tasques i objectius que ja es van definir.

—La manera en què s'està preparant la celebració dels Jocs Olímpics a Barcelona: Penso que encara no hi ha un projecte massa acabat respecte de l'impacte dels Jocs aquí des de tots els punts de vista, i penso que tots hauríem d'exigir una més gran transparència en la gestió del projecte olímpic... em preocupa més l'any 93 que el 92, que pugui ser igual de bo que el 91.

—La presumpta oposició entre Barcelona com a capital de la modernitat i la resta de Catalunya com a rêmora ruralista i conservadora que s'està difonent en alguns mitjans: N'estic absolutament en contra, i em sembla una astracanada intentar imposar un centralisme barceloní després d'haver estat lluitant contra el de Madrid... dit això, penso que anem en camí de convertir Barcelona en una ciutat absolutament provinciana.

—El quart canal de televisió pública en català: En contra, volem dotze o més canals de televisió, però hi ha coses més importants que això; recomanaria que abans aprenguéssim a utilitzar bé TV3, amb pluralitat.

—L'Europa de les nacions contra l'Europa dels estats: Aquest és un problema de perspectiva històrica, no de voluntat; nosaltres estem pels Estats Units d'Europa, l'Europa dels estats... és un problema dinàmic, en qualsevol cas. □